

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษแบบเข้มภาคฤดูร้อน ซึ่งประกอบด้วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนรวม 60 ชั่วโมง เป็นเวลา 16 วัน และการให้นักศึกษาฝึกฝนทักษะเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกชั้นเรียน และเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวในด้านต่างๆ

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย คือ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 18 คน ที่เข้าร่วมโครงการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษแบบเข้มภาคฤดูร้อนด้วยความสมัครใจ นักศึกษากลุ่มนี้มีผลการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง (C+)

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วยแบบทดสอบความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนการสอน แบบบันทึกการฝึกฝนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกชั้นเรียน แบบสอบถามเจตคติก่อนและหลังการเรียนการสอน และรายงานผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการฟังและพูดของนักศึกษาในภาคการศึกษาถัดไป

ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมของนักศึกษาหลังการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างไรก็ดี ความสามารถในการฟังโดยรวมของนักศึกษาหลังการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักศึกษาใช้เวลาในการฝึกฝนทักษะการฟังและพูดเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกชั้นเรียนรวมเฉลี่ยคนละ 18.96 ชั่วโมง สื่อ/กิจกรรมที่นักศึกษาใช้ในการฝึกฝนมีทั้งหมด 19 ประเภท กิจกรรมที่นักศึกษาทุกคนทำ คือ การฟังและร้องเพลง และฝึกออกเสียง

3. พัฒนาการด้านความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการเรียนการสอน และเวลาและกิจกรรมในการฝึกฝนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกชั้นเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันดังนี้

3.1 การฝึกออกเสียงเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกชั้นเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับพัฒนาการด้านการฟังบทสนทนาของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 จำนวนชั่วโมงรวมที่นักศึกษาใช้ในการทำทุกกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกชั้นเรียนมีความสัมพันธ์เชิงผกผันในระดับปานกลางกับพัฒนาการด้านการสัมภาษณ์และการพูดโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ในด้านเจตคติ สามารถสรุปข้อค้นพบที่สำคัญได้ดังนี้

4.1 หลังการเรียนการสอน นักศึกษารู้สึกเครียด/กังวล กลัวฟังไม่เข้าใจ กลัวฟังไม่ทัน กลัวพูดผิดไวยากรณ์ กลัวผู้ฟังไม่เข้าใจสิ่งที่ตนเองพูด ลดน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความอาย/เงินเวลาพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าผู้อื่นลดน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 หลังการเรียนการสอน นักศึกษามั่นใจในความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง และไม่ลดความพยายาม/ความตั้งใจเมื่อฟังไม่ทันหรือไม่เข้าใจ เพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตลอดจนไม่ลดความพยายาม ถึงแม้จะพูดติดๆขัดๆ เพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในงานวิจัยนี้ ที่นักศึกษาเห็นว่า มีประโยชน์ และช่วยพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษในระดับมากเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 กิจกรรมคือ การฟังเพลง เล่าเรื่อง พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน และฝึกสนทนาตามบทบาทสมมติ

4.4 นักศึกษาเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนและใช้ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเกิดจากสาเหตุ 5 ประการในระดับมากทั้งก่อนและหลังการเรียนการสอน คือ การฟังไม่เข้าใจ ไม่คุ้นกับสำเนียงเจ้าของภาษาหรือชาวต่างประเทศ ไม่รู้ศัพท์ ฝึกฝนทักษะฟังและพูดภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนน้อยเกินไป และไม่มีโอกาสใช้ทักษะฟังและพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง

4.5 นักศึกษาเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษแบบเข้ม ภาคฤดูร้อนเป็นโครงการที่มีประโยชน์ในระดับมาก ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากโครงการ 3 ลำดับแรก คือ 1) ได้เพิ่มทักษะการฟังและพูด 2) มีความกล้าแสดงออก และ 3) ได้เรียนรู้ภาษาและสำนวน นอกจากนี้ นักศึกษาพึงพอใจในความพร้อมและวิธีการสอนของผู้สอน และต้องการให้มีโครงการนี้อีกในอนาคต

5. นักศึกษาที่ผ่านการเรียนการสอนในงานวิจัยนี้ ส่วนใหญ่ (83.33%) มีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการฟังและพูดในภาคการศึกษาถัดไปในเกณฑ์ดี จำแนกเป็นนักศึกษาที่ได้ผลการเรียนในระดับ A จำนวน 50.00% ระดับ B+ จำนวน 22.22% และระดับ B จำนวน 11.11% นักศึกษาส่วนที่เหลือ (16.66%) มีผลการเรียนระดับปานกลาง จำแนกเป็นนักศึกษาที่ได้ผลการเรียนในระดับ C+ จำนวน 11.11% และระดับ C จำนวน 5.55%

The purposes of this study were to try out the teaching of a 16-day intensive summer course of English listening and speaking skills which covered 60 hours of in-class instruction and additional out-of-class self-study practice as well as to investigate the results of the teaching.

The subjects of the study were a group of 18 first and second year Liberal Arts students of the academic year 2005 at Prince of Songkla University who voluntarily participated in the course. These students were average (C+) learners of English.

The data collection instruments included listening and speaking tests (pre and post-tests), an out-of-class self-study practice record sheet, a pre-course and a post-course attitude questionnaire, and a report of the students' grade in an English course focusing on listening and speaking in the following semester.

The results of the study were as follows:

1. The students' overall speaking ability improved at a significant level of .01 after the course. Although their overall listening ability also improved, the improvement was not significant.

2. The students spent an average of 18.96 hours on additional out-of-class self-study practice. On the whole, 19 types of materials/activities were used for this practice and the 2 activities used by every student were listening to songs and singing and pronunciation practice.

3. There were relationships between the students' improvement in listening and speaking ability and their additional out-of-class self-study practice. The nature of these relationships was as follows:

- 3.1 The students' additional out-of-class self-study pronunciation practice was positively and moderately related to the improvement in their ability to listen to a dialogue at a significant level of .01.

- 3.2 The total number of hours the students spent on out-of-class self-study practice was inversely and moderately related to the improvement in their interview performance and their overall speaking ability at a significant level of .05.

4. In terms of attitudes, important findings were as follows:

- 4.1 After the course, the students' stress/anxiety, fear of not understanding what is said and not being able to catch up with the speaker, fear of making mistakes, and fear of not being understood when speaking decreased at a significant level of .05. Their shyness of speaking in front of others decreased at a significance level of .01.

4.2 After the course, the students' confidence in their own speaking ability and their perseverance in listening increased at a significant level of .05. Their perseverance in speaking also increased at a significant level of .01.

4.3 The students' attitude toward the usefulness in developing the speaking skill of 4 classroom activities in the course, namely listening to songs, telling stories, speaking in front of the class and role-play, was more positive at a significant level of .05 after the course.

4.4 Both prior to and after the course, the students reported that their problems in learning and using English listening and speaking skills were, to a great extent, due to 5 causes: not understanding what is said, unfamiliarity with accents of native speakers or foreigners, not understanding the meanings of words, inadequate additional out-of-class practice, and lack of opportunities to listen to and speak English in a real situation.

4.5 The students considered the intensive summer course of English listening and speaking skills very useful. The three most frequently reported benefits from the course were 1) improvement of listening and speaking skills 2) overcoming shyness and 3) acquiring language and expressions. In addition, the students were satisfied with the teacher's preparedness and teaching method and they wanted to have an intensive summer course of English listening and speaking skills again in the future.

5. The majority of the students (83.33%) obtained a good grade in an English course focusing on listening and speaking in the following semester. 50.00%, 22.22% and 11.11% of them obtained A, B+ and B respectively. The rest (16.66%) obtained an average grade. Among them, 11.11% and 5.55% obtained C+ and C respectively.